

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Εκ Πόρου, 25 Μαΐου.

Από ανθρώπους αξιοπίστους ελθόντας εκ Κρήτης, και γνομένους αὐτόπτας τῶν νεωστὶ ἐκεῖ συμβεβηκότων πολεμικῶν κινήματων, ἐπληροφόρηθμεν ἀκριδέστερον περὶ αὐτῶν.

Εἰς τὰς 9 τοῦ τρέχοντος, ἀφοῦ ὁ ἐχθρὸς ἐστρατοπέδευεν ἐν τῷ Ἀσκήφου, τὸ βοηθητικὸν σῶμα ἐνωθὲν μετὰ τῶν Σρακιωτῶν καὶ Ρεθύμνιων ἐκινήθη κατὰ τοῦ Ρεθύμνου, ὅπου ἐφόνευσαν μερικοὺς ἐχθροὺς, ἐλήφθη αἰχμάλωτος ὀικοντζή ἀγας, ἐπληρώθη καὶ ὁ πασσαὶς τοῦ Ρεθύμνου, καὶ πάλιν ἐπέστρεψαν εἰς τὸ Φραγκοκάστελον.

Εἰς τὰς 16 τοῦ ἰδίου ὁ ἐχθρὸς ἐστρατοπέδευεν εἰς τὸ Βεψοδάσον καὶ Πατσανὸν (χωρὶα ἀπέχοντα ἀπὸ τὸ Φραγκοκάστελον δύο βολὰς κανονίου).

Εἰς τὰς 17, ἀφοῦ ἄφησεν ὁ ἐχθρὸς ἀρκετὴν δύναμιν εἰς τὰ διαληφθέντα χωρὶα κατὰ τῶν Σρακιωτῶν, διαιρέσας ἐπὶ τὴν λοιπὴν δύναμιν εἰς τρία τμήματα, διεύθυνε τὸ μὲν κατὰ τοῦ ὀχυρώματος τοῦ Κ. Κυριακούλη, τὸ δὲ κατὰ τοῦ Κ. Κώτζου Μοναστηρλῆ καὶ Πέτρου Γκέκα, τὸ τρίτον κατὰ τοῦ Κ. Τζώρτζη Λαζάρου καὶ Νικολάου Τζακμάκη, τὸ δὲ ἱππικὸν του κατὰ τοῦ ἡμετέρου ἱππικοῦ. Οἱ ἰδικοὶ μας ἀντεστάθησαν ἀνδρείως, οἱ ἐχθροὶ ὁμῶς ὅτε πολλοὶ ἐπέπεσαν μετὰ ὀρμὴν, καὶ οὕτω κατεσφάγησαν ἀναμεταξύ των μέσα εἰς τὰ ὀχυρώματα· ὅσοι δὲ διεσώθησαν διὰ τῆς φυγῆς, ἐκλείσθησαν ἐν τῷ φρουρίῳ μετὰ τῆς διωρισμένης ἐν αὐτῷ φρουρᾶς.

Ὁ Χ. Μιχάλης διατρέσας τὸ ἱππικὸν του εἰς δύο, τὸ μὲν ἡμισὺ ἄφησεν ἐν τῷ φρουρίῳ, καὶ μετὰ τὸ λοιπὸν ἐκινήθη κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ὅποια δὲ φθορὰ ἐγείνεν εἰς αὐτὸ, ἀγνοεῖται· ἴστανται μόνον ἀρκετοὶ ἱππεῖς μετὰ τῶν ἵππων των φνευμένοι ἐξω τοῦ φρουρίου.

Ἡδὴ δὲ τὸ φρούριον πολιορκεῖται στενῶς· τὸ νερὸν καὶ τὰ ξύλα εἶναι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐχθροῦ· ἐν αὐτῷ ἀφίσκονται μόνον ζῶα, τὰ ὅποια χωρὶς τῶν ἀνωθεν καταναλίσκονται ἀνωφελῶς.

Οἱ Σρακιῶται ἐκτυποῦσαν τοὺς Τούρκους ἀπὸ τὰ ὀπίσθια κατὰ τὸ προγεγονὸς σχέδιον τοῦ Χ. Μιχάλη, καὶ ἐπυρρόχησαν, ὅπου ὁ ἐχθρὸς ἦτον στρατοπεδευμένος. Παρ

ένος αἰχμαλώτου καταφυγόντος τὴν νύκτα εἰς τὰς θέσεις τῶν Σρακιωτῶν πληροφοροῦμεθα, ὅτι εἰς τὴν περὶ τὸ Φραγκοκάστελον μάχην ἐφονεύθησαν 500 ἐχθροὶ, εἰς τὴν μετὰ τῶν Σρακιωτῶν ἐφονεύθησαν 50, καὶ ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν ἐπληρώθησαν, ἐκ δὲ τῶν ἡμετέρων εἰς μόνος σημαιοφόρος Κομιτιανὸς ἐφονεύθη, καὶ τρεῖς ἐπληρώθησαν. Ἐκ δὲ τῶν ἐν Φραγκοκάστει ἡμετέρων ἀγνοεῖται ὁ ἀριθμὸς τῶν φονευθέντων, ἐπειδὴ πολιορκοῦνται στενῶς.

Συνθηροῦντο δὲ ἤδη καὶ οἱ ἀπὸ τὰς ἄλλας ἐπαρχίας ὑπλοφόροι, καὶ εἴμεθα εὐέλπιδες ὅτι ὁ ἐχθρὸς θέλει δοκιμάσει αἰσθαντικωτέραν τὴν ζημίαν.

Ἄν καὶ πρὸ πολλοῦ μᾶς ἐστάλη ἡ ἐξῆς ἐπιστολή, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ χρόνου τῆς, δὲν εἶναι πολλαὶ ἡμέραι, ἀφοῦ ἔφθασεν εἰς χεῖράς μας. Ὁ ἐπιστέλλων ἐκπαιδεύεται δύο ἤδη ἔτη εἰς Γενεύαν ὑπὸ τὴν προστασίαν λαμπρῶν φιλελλήνων. Χάριν δὲ τοῦ Ἐξοχωτάτου ἡμῶν Κυβερνήτου μαθάνομεν ὅτι τὸν προσετέθησαν ἔτι τρία ἔτη εἰς τὴν ἐκπαιδευσίν του, καὶ καταγίνεται ἤδη διὰ τῆς παρακινήσεως τῆς Α. Ε. εἰς τὴν μηχανικὴν, καὶ κατὰ πρῶτον μαθάνει τὴν ὥρολογικὴν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Κυρίου Ὁδέ. Ἡ πρὸς τοὺς εὐεργέτας χρεωστούμενη εὐγνωμοσύνη ἀπαιτεῖ νὰ γνωρισθῶσι τὰ ὀνόματα τῶν γενναίων ἐκείνων φιλελλήνων, καὶ διὰ τοῦτο ἐκρίναμεν ἀξίαν δημοσιεύσεως τὴν ἐπιστολήν.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Κύριε.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Γ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως εὐδόκησε νὰ μὲ διευδύνῃ πέρυσιν εἰς τὴν ἐνταῦθα φιλελληνικὴν ἐταιρίαν συσταίνουσά με ὡς ἓνα τῶν ἐξ ἐκείνων νέων, τοὺς ὁποίους αὕτη κατὰ τὴν πληροφορίαν τοῦ Κυρίου Ῥόσχη εἶχε ζητήσει νὰ ἐκπαιδεύσῃ δι' ἰδίων τῆς ἐξόδων.

Φθάσας ἐνταῦθα, μοιλοῦμαι εὖρον ὅτι τοιαύτη τις ζήτησις ἀπὸ μέρους τῆς φιλελληνικῆς ἐταιρίας ἦτον πάντῃ ἀνύπαρκτος καὶ πλασμένη, ὡς φαίνεται, εἰς Ναύπλιον, μόνον τοῦτο δὲν ἔλαβον τὴν δυσπιστίαν νὰ ἀποβληθῶ, οὐδὲ νὰ μείνω ἀπροσπάτευτος καὶ ἀπεριποίητος εἰς ξένην γῆν ἐξαίφνης μεταφυτευμένος. Τρεῖς ἐπίσημοι

καὶ μεγάλοι ἄνδρες, οἱ Κύριοι Φῶτος Μπερτρὰν [πρόεδρος
τῆς ἐν Γενεῇ Φιλελληνικοῦ Κομητάτου], Ἐνάρδος
οὗ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι ἱκανῶς ἐγνωσμένον εἰς τὴν
Ἑλλάδα] καὶ Σισμόνδης [συγγραφεὺς περικλεέστατος
τῆς ὅλης τῆς Εὐρώπης διὰ τῶν πολυαριθμῶν φιλοσοφικῶν
καὶ ἱστορικῶν συγγραμμάτων του], γνωστοὶ ἤδη εἰς τὸ
πανελλήνιον καὶ εἰς ὅλον τὸν φωτισμένον κόσμον καὶ διὰ
τῶν ἐξόχους προσωπικῶν ἀρετῶν των, καὶ διὰ τὴν πρὸς
τὴν Ἑλλάδα καὶ πᾶν ὅτι τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης αὐτῆς
ἀμέσως ἢ ἀμέσως ἀφιερῶ ἔνθερον κλίσιν των, ἔλαβον
ἐφ' ὅσον ἐμὸν, καὶ ἀπεφάσισαν ἕκαστος, κατ' ἔτος
πρέχων τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην, νὰ φροντίσωσι περὶ
τῆς ἐκπαιδεύσεώς μου.

ὑπὸ τὴν ἄμεσον τοιούτων ἀνδρῶν προστασίαν εὐρί-
σκόμενος ἐλπίζω, Κύριε, ὅτι θέλω ἐπιτύχει τὸν σκοπὸν
μου ἀξίως τῶν εὐχῶν τῆς πατρίδος. Εἴθε δὲ μίαν ἡμέραν
ἐπιστρέψας εἰς τοὺς κόλπους τῆς νὰ δυνηθῶ διὰ τῆς
μεταδόσεως τῶν φώτων νὰ δείξω τὴν χρεωστούμενην
ἐγγνωμοσύνην μου καὶ πρὸς αὐτὴν ἕνεκα τῆς ὁποίας
ἠξιώθη τοιαύτης λαμπρᾶς τύχης, καὶ πρὸς τοὺς αἰτίους
τοῦ φωτισμοῦ μου τοὺς ἀληθῶς εὐεργέτας μου, μεταξὺ
τῶν ὁποίων δύναμαι ὡσαύτως νὰ συγκαταριθμήσω καὶ
τὸν Κύριον Οὐμβέρτον διδάσκαλον τῆς Ἀραβικῆς γλώσσης
εἰς τὴν ἐνταῦθα ἀκαδημίαν [συγγραφέα πολλῶν σοφῶν
συγγραμμάτων, ἐξόχως δὲ ἐκδότην τοῦ περὶ τῆς νεοελλη-
νικῆς φιλολογίας συγγράμματος τοῦ Κυρίου Ἰακωβάκη
Ῥίζου], ὅστις ἀπὸ ἀπολοῦν φιλελληνισμὸν κινούμενος
λαμβάνει τὸν κόπον νὰ μὲ παραβιῇ ἀμισθὶ διάφορα
μαθήματα.

Ἐχῶ δὲ καὶ ἄλλην μερικωτέραν αἰτίαν, Κύριε, νὰ
κηρύξω διὰ τῆς ἐφημερίδος σου τὴν ἐγγνωμοσύνην μου
πρὸς τοὺς εἰρημένους ἄνδρας καὶ πρὸς πᾶσαν ἐν γένει τὴν
ἐν Γενεῇ φιλελληνικὴν ἐταιρίαν, ἥτις, συνεργῶντος μά-
λιστα τοῦ ὡς ἄλλου πατρὸς μου Κυρίου Σισμόνδου, ἀ-
πεφάσισε νὰ καταβάλῃ τὰ ἐξόδα τῆς ἐξαγορᾶς ἑνὸς ἀδελ-
φοῦ μου αἰχμαλωτισθέντος ἐπὶ τῆς Ἀλβερᾶς καὶ ἀξιο-
μνημονεύτου ἐποχῆς τῆς πτώσεως τοῦ Μεσολογγίου.

Ἀλλ' ἐνῷ ἀναφέρω τὰ ὀνόματα τῶν εὐεργετῶν μου,
δὲν δύναμαι νὰ παραδράμω μεταξὺ αὐτῶν οὐδ' ἐκεῖνα
τοῦ κόμητος Βιάρου Καποδίστρια καὶ Κωνσταντίνου
Γερσιτάκη, οἵτινες ἀπὸ πατριωτισμῶν των κατέβαλον τὰ
ἐξόδα τοῦ ταξειδίου μέχρι Γενεῆς, καὶ μ' ἐπεριποιήθησαν
παραχρᾶς.

Τοὺς τοιούτους ἄνδρας, Κύριε Συντάκτα, οἱ ὅποιοι
συνεισφέρουν εἰς τὴν ἐκπαιδεύσιν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας,
καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου συντρέχουν εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῆς
πατρίδος μας, ἥτις σὺν θεῷ ἀποσεύσασα τὸν ζυγὸν τῆς
τουρρανίας ἀγωνίζεται ν' ἀποσεισῇ καὶ ἐκεῖνον τῆς ἀμα-
θείας, τοὺς τοιούτους, λέγω, ἀληθῶς εὐεργέτας τῆς
Ἑλλάδος καὶ φίλους τῆς ἀνθρωπότητος χρεωστεῖ καθεὶς
νὰ ἐγκωμιάζῃ, καὶ ἡ ἐφημερίς σου μάλιστα πρέπει νὰ

κάμῃ γνωστοὺς εἰς τὸ πανελλήνιον, διὰ νὰ ἀπολαυθῶσι
τὸν δικαίον ἔπαινον καὶ τὴν τιμὴν.

Μένω μὲ τὸ προσῆκον σέβας.

Γενεῇ, τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1827.

Ὁ πατριώτης

Δημήτριος Παπᾶ Βασιλόπουλος.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερί-
δος τῆς Ἑλλάδος.

Κύριε.

Ἀπερχόμενος εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος ἠναγκάσθην ἀπὸ
ἐναντίον ἄνεμον νὰ ἐλλιμενισθῶ εἰς τὴν Ἀμοργὸν, καὶ
ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ὁποίαν ἐξεδώκατε ὑπ' Ἀρ. 12
τῆς ἐφημερίδος εἰδοποίησιν, ἐφρόντισα νὰ ἐξετάσω καὶ
νὰ βεβαιωθῶ περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος εἰς τὴν
εἰδοποίησιν πλακῶν, καὶ μὲ εὐχαρίστησιν μου σᾶς λέγω,
ὅτι ἡ νῆσος ἐκείνη ἔχει πλῆθος αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν ἐπι-
φάνειαν καὶ ὑπὸ γῆν· ἐκτὸς τῶν πλακῶν αὐτῶν ὑπάρχει
καὶ ἐν ἄλλῳ εἶδος πετρῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουσι τὸ χρῶμα
τοῦ πηλοῦ. Αἱ πέτραι αὗται ἐμποροῦν κάλλιστα, νομίζω,
νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς κονδύλια τοῦ γραψίματος εἰς τὰς
εἰρημένας πλάκας. Καὶ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλου
εἶδους τῶν πετρῶν σᾶς προσφέρω, Κύριε, κομμάτια. Βλέπετε
ἐξ αὐτῶν ὅτι αἱ εἰρημέναι πλάκαι ἔχουσι χρεῖαν τελειώσεως
καὶ ἐπεξεργασίας, διὰ νὰ γενῶσιν εὐχρηστοί. Ἡ Κυβέρνησις
ἐμπορεῖ ἐξ αὐτῶν τῶν ὀρυκτῶν τελειοποιουμένων νὰ ἐξάγῃ
καὶ μικρὸν τι ὄφελος τοῦ ἐθνικοῦ Ταμείου, καὶ τὰ ἄλλα-
λοδιδασκτικά μας σχολεῖα νὰ ἔχωσι τὰς ἀναγκαζούσας εἰς
αὐτὰ πλάκας. Ὅτι ἔχομεν εἰς τὴν πατρίδα μας, εἶναι καὶ
ἀδικία καὶ ζημία νὰ τὸ ζητῶμεν εἰς ἄλλον τόπον. Ὑγιαίνει.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 20 Μαΐου 1828.

Ὁ φίλος σας

Γεώργιος Λέλης.

Ὁ μελανὸς οὗτος σχιστόλιθος διὰ τὸ εὐέργαστόν του
ἀποκαθίσταται χρήσιμος ἔχει μόνον εἰς κατασκευὴν
πινακίδων, ἀλλ' ἐμποροῦν νὰ γένουν εὐκόλως ἐξ αὐτοῦ
καὶ τράπεζαι καὶ ἄλλα.

Συνδρομηταὶ ὑπὲρ τοῦ Ὁρφανοτροφείου.

Ἐν Σύρα	Γρόσια.
Α. Νίκας	100
Εὐστάθιος Σουγδευρῆς	100
Μιχαὴλ Παπάζογλου	50
Γιάννης Ἀποστόλη	100
Γεώργιος Μαντζουράνης	50
Ἐμμ. Ξένος	300
Ἰ. Ῥάλλης	50
Γ. Καραγιαννάκης	100
Παναγιώτης Δημητρακόπουλος	150
	1,000

Μετὰ τὴν ἐπιστολὴν	1,000	
Μετὰ τὴν Κρίσιν	100	
Θεοφάνης Παλαμάκης	50	
Ἀνδρέας Τερψιχίδης	50	
Νικόλαος Γρεμάλτης	25	
Θεοφάνης Τερψιχίδης	25	
Μετὰ τὴν ἐπιστολὴν	50	
Παλαμάκης	25	
Ἀνδρέας	10	
Οὐρανόπουλος	15	
Δημήτριος Ζάντος	50	
Δημήτριος Παπαδόπουλος	25	
Κωνσταντίνος	10	
Γεώργιος Λέλης	5	
Ἀνδρέας Χ. Ἀθανασίου	25	
Ἀνδρέας Σάλτας	15	
Τ. Ράλλης	100	
Ἰ. Περιδής	25	
Ἀποστόλος Δούμας	100	
Γεώργιος Δούμας	50	
Γ. Γαϊτάνου	20	
Ἰ. Χρυσίδης	15	
Ἀποστόλης Ρέγκος	50	
Ἰωάννης Βρούερ (Brewer)	70:	10
Ὁ αὐτὸς Ἰ. Β.	59	
Μ. Π.	50	
Ἐν Μηκόνῳ		
Ἀνώνυμος	100	
Γεώργιος Ἀμπάνος καὶ ἀδελφός	49:	10
Γεώργιος Ἀντωνίου Καδουσανόπουλος	3:	30
Γεώργιος Γκίζης	10	
Νικόλαος Βαρούχης	20	
Μάρκος Καλογεράς	20	
Ἀθανάσιος Μπάμπης	5	
Γκίκας Γκίονη	100	
Ἰωάν. Πατριδός	5	
Σπύρος Γ. Ἀμπανού	8	

Ὅλον 2,340: 10

Μετὰφρασις ἀπαράλλακτος μιᾶς ἐπιστολῆς τοῦ Μεγάλου Βεζύρη πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κόμητα Νεσσελρόδην ἀπὸ 23 τοῦ μηνὸς Τζεματζουεβέλ 1843, ἢ τοῖς 30 Νοεμβρίου (12 Δεκεμβρίου) 1827.

Ἐξοχε καὶ προσφιλέστατε ἡμῖν φίλε!

Μετὰ τὴν ἐκφορὰν τῶν ἐγκαρδίων ἡμῶν εὐχῶν ὑπὲρ διαφυλάξεως τῆς ἀγαθῆς υγείας σας καὶ φιλικῆς πρὸς ἡμᾶς διαθέσεως, δηλοποιούμεν, ὅτι κατὰ συνέπειαν τῆς ἐν Ἀγκυρᾷ συμβάσεως τῆς εὐτυχῶς ἐπισφραγισθείσης μεταξὺ τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας καὶ τῆς Ῥωσικῆς Αὐλῆς, διὰ τῆς ὁποίας ἡ ἀμοιβαία φιλία ἐστερεώθη, φθάσας ὁ εὐγενέστατος ἑμπομπὴρ εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ φέρων χαρακτῆρα ἐπὶ τῆς Πρέσβευς καὶ πληρεξουσίου Μηνύστρου τῆς Αὐτοκρατορικῆς Αὐλῆς, ἐπρόσφερε τῷ Ὑψηλοτάτῳ Σουλ-

τάνῳ μετὰ τῆς προετούσης παρατάξεως τὴν τοῦ Μεγάλου τῆς Αὐτοκρατορίας ἐπιστολὴν, καὶ ἐναπέθετο συγχρόνως εἰς τὸ ὑπέρτατον ἐπιτροπικὸν τὰ πρὸς πίστωσιν ἀποδεικτικὰ τοῦ, καὶ εἴτιχε κατ' αὐτὴν τὴν περίπτωσιν εὐμενεστάτης ὑποδοχῆς μετ' ὅλης τῆς ἀπαιτουμένης τιμῆς καὶ παραπο-
νήσεως ἀναλόγου οὕσης εἰς τὰς ἀμοιβαίας καθεστώσας εἰρηνικῆς καὶ φιλικῆς διαθέσεως ἀμφοτέρων τῶν ἐπικρατειῶν. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τούτων τῶν ἐθίμων ἐντοχα-
λήθημεν εἰς τὸ νὰ προσδεύσων ὅλοι αἱ τρέχουσιν ὑποθέσεις, αἱ πρὸς τὰς συνθηκὰς ἀναφερόμεναι ὁμοίως καὶ εἰς τὴν διατάξιν διαφόρων ἄλλων ἀντικειμένων, ὅτε ἐν τῷ μεταξὺ ἐκκλινοποιήθησαν εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πόρταν προτάσεις τινὲς ἐπιβλαβεῖς, καὶ ὅπως διόλου ξέναι τῶν συνθηκῶν, περὶ τῶν ὁποίων ἡ Ὁθωμανικὴ Αὐλὴ διὰ συνεχῶν ἐντευχῶν καὶ διαδηλώσεων ἐγνωστοποίησε τὰς εἰλικρινεῖς ἀποκρίσεις τῆς, ἐπὶ τῇ βίσει τῆς ἀληθείας καὶ τῆς εὐθύτητος τοθε-
μελιωμένης. Τέλος ἡ Πόρτα πολλάκις προέτρεψε τὸν ῥηθέντα Πρέσβυν νὰ ἀναφέρῃ πρὸς τὴν Αὐτοκρατορικὴν Αὐλὴν τὰς ἐξ ἀνάγκης ἰσχυρὰς αἰτίαις τῶν τοιούτων ἀποκρίσεων, καὶ νὰ ἀναμείνῃ τὰς ἐκείθεν προσδοκώμενας διαλύσεις· ἀλλ' οὗτος ὁ Πρέσβυς παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα ἐξουθενῶν τὰ δικαιώματα τῶν διοικήσεων καὶ τὰ καθήκοντα ἐνὸς παραστάτου δὲν ἠθέλησε νὰ χαρίσῃ ἐπιεικῆ τὴν ἀκρό-
ασιν εἰς τοὺς παρὰ τῆς Πόρτας ἐκτεθέντας λόγους, καὶ χωρὶς τινος ἀφορμῆς, ἐτοιμαζόμενος εἰς τὸ νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἐζήτησε τὴν περὶ τούτου ἀδειαν.

Ἀλλ' ὅμως, βέβαιον ὑπάρχει καὶ ἀναντίρρητον, ὅτι ἡ ἐνταῦθα ἄρις καὶ διατριβὴ τῶν Πρέσβυν εὖν φιλικῶν Δυναμειῶν δὲν εἶχεν ἄλλον προσὸν ὅρον, εἰμὴ τὴν διατήρησιν καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν κυρωθέντων πολιτικῶν θεσμῶν ὅθεν πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς παράδοσις τοῦ ἐθνικοῦ δικαιώματος ἡ ἐκ τῆς βασιλευούσης ἀναχώρησις, ἡνωμένη μετὰ τοιαύτας φιλονεικίας πάντῃ ἀλλοτρίας τῶν συνθηκῶν.

Κατ' αὐτὴν τὴν ὁρθὴν τοῦ πράγματος κρίσιν, ἔγεινε πρὸς τὸν ῥηθέντα Μηνύστρον μιᾶ ἀπάντησις ἐμφαίνουσα ὅτι, ἐὰν ἡ Αὐλὴ τῆς Ῥωσσίας ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ἐξουσίαν τοῦ νὰ ἀφήσῃ τοιοῦτοτρόπως τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὀφείλει νὰ πέμψῃ πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πόρταν μίαν ἐξ ἐπαγγέλματος φανέρωσιν δηλωτικὴν τοῦ ἀποχρῶντος λόγου τῆς ἀναχωρήσεώς του, ὥστε νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἐνδειξὴν καὶ νόμιμον διατήρησιν τῶν ἀμφοτέροθεν δικαιωμάτων· ἀλλ' ὁ Πρέσβυς ἀπεποιήθη ἐξίσου τὸν προβληθέντα τρόπον διὸ καὶ ἡ φύσις τῆς δοθείσης εἰς αὐτὸν ἐπιτροπῆς δὲν ἔμεινε ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας. Ἡ Ὑψηλὴ Πόρτα ἀναγκαζομένη νὰ ἐκλέξῃ ἓνα μέσον ὅρον, ὥστε μὴτε νὰ δώσῃ, μὴτε νὰ ἀρνηθῇ τὴν ζητούμενην ἀδειαν, ὁ ῥηθείς Πρέσβυς ἀφ' ἐαυτοῦ ἀνεχώρησεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀπῆλθε. Τούτων οὕτως διατρεξάντων, ἡ παροῦσα φιλικὴ ἐπιστολὴ ἐγγράφη, καὶ ἐπέμψθη πρὸς εἶδῃσιν τῆς Ἐξοχότητός σας.

Ὅταν, δεξαμένη ἡ Ἐξοχότης σας τὴν παροῦσαν, πληροφορηθῇτε, ὅτι ἡ Ὑψηλὴ Πόρτα εἰς πάντα καιρὸν οὐδὲν ἕτερον ἐπιθυμεῖ καὶ σκοπεύει εἰμὴ τῆς ἐπὶ τῇ φιλίᾳ καὶ τῇ καλῇ ἀρμονίᾳ τὴν διάρκειαν, καὶ ὅτι τὰ ἐκτεθέντα συν-

ἔβησαν μόνον ἐξ αἰτίας τοῦ ῥηθέντος Πρέσβευς, ἐλπίζομεν, ὅτι εἰς πᾶσαν περίστασιν θέλετε ἐπιμεληθῆναι νὰ ἐκπληρώ-
ητε τὰ τῆς φιλίας καθήκοντα.

Ποκριτικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Ἐξοχωτάτου
Κόμητος Νεσσελρόδη πρὸς τὸν Μέγαν
Βεζύρην ἀπὸ 14 Ἀπριλλίου 1828.

Φωτεινότατε Μεγάλε Βεζύρη!

Ἐλαβον καὶ καθυπέβαλον εἰς τὰς ὄψεις τοῦ Αὐτοκράτορος
τὴν ἐπιστολὴν τῆς Ὑμετέρας φωτεινότητος τὴν ἀπὸ 12 Δε-
κεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους. Διὰ τῆς ἀναβολῆς τῆς ὀφει-
ομένης ἀποκρίσεως, ἠθέλησεν ὁ τρισέβαστός μου Μονάρχης
ἐπιχορηγήσῃ καιρὸν εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πόρταν, ὥστε, σκεφα-
σμένη, νὰ μεταβάλῃ τοὺς ἀξιοβρηνήτους σκοποὺς τῆς· εἰδ'-
όλλως, τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἔλαβον τὸ ἐπαγγελμα-
τικόν τῆς, ἤθελα προσταχθῆναι νὰ ἀποκριθῶ πρὸς τὴν φωτει-
νότητά σου, ὅτι ἡ Ὁθωμανικὴ βουλὴ μεγάλως πλανᾶται
ἐκλαμβάνουσα τὰς πράξεις τοῦ Ῥωσικοῦ Πρέσβευς εἰς τὴν
Κωνσταντινούπολιν, ὡς μὴ ἐγκρινομένας πληρέστατα παρὰ
τῆς Αὐτοκρατορικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος. Ἡ Ὑψηλὴ Πόρτα
δὲν ἐδύνατο νὰ ἀγνοῇ, ὅτι ὁ Κύριος Ρίμποπιέρ, ἐνασχολού-
μενος εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἔπαυσε νὰ ἐνεργῇ
κατὰ τὰς θετικὰς προσταγὰς τοῦ Αὐτοκράτορος, καθότι ἡ
Πόρτα εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκθεσιν τῶν ἀμοιβαίων δεσμῶν,
ἐκ τῆς ὁποίας ἐπήγαζον πᾶσαι τῶν τριῶν Αὐλῶν αἱ ἀπο-
φάσεις, καὶ καθότι ὁ Πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας ἐπισήμως ἐκή-
ρυττεν ἑαυτὸν ὄργανον τῶν σκοπῶν τοῦ Μονάρχου του.
Πρὸς τούτοις ἡ Ὑψηλὴ Πόρτα δὲν ἐδύνατο νὰ παρεξηγήσῃ
τὰ ἀληθῆ κινουῦντα, ἐξ ὧν προήλθον αἱ πρὸς αὐτὴν γενό-
μεναι προτάσεις περὶ εἰρηνοποιήσεως τῆς Ἑλλάδος· καθότι
τρανῶς ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἐμπορίου
καὶ τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης ἀπαιτούμενη εἰρήνη ἐμελλεν
ἐκεῖ νὰ ἀποκατασταθῇ ἐπάνω εἰς βάσεις, αἱ ὁποῖαι, ἀντὶ τοῦ
νὰ καθάπτωνται τῆς ἀκεραιότητος τοῦ Ὁθωμανικοῦ Κράτους,
ἤθελαν ἀλλοιώσει μόνον τὸν σχηματισμὸν τῶν ἀρχαίων
του δικαιωμάτων, προσφέρουσαι εἰς τὴν Τουρκίαν μέγιστον
πολιτικὸν ὄφελος, τρόπους ἐσωτερικῆς εὐδαιμονίας καὶ
ἀποζημιώσεις χρηματικὰς χάριν τῶν ὀλίγων θυσιῶν, εἰς
τὰς ὁποίας ἐπρόκειτο νὰ συγκατανεύσῃ. Ἀναπτύξας τούτους
τοὺς ἰσχυροὺς λόγους εἰς ὅλας τὰς ἐντεύξεις του μετὰ τῶν
Ὁθωμανικῶν ὑπουργῶν, καθὼς καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐξ ἐπαγ-
γέλματος καὶ ἰδιαίτερας διαδηλώσεις, ὁ τῆς Ῥωσσίας
Πρέσβυς οὐδόλως ὤφειλε νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ αὐτὰ εἰς νέον
τοῦ ἐπαγγελματικόν, τὸ ὅποιον παραλόγως καὶ χωρὶς
τέλος ἐζητεῖτο. Γνωστὰ ἦσαν εἰς αὐτὸν ἡ ἔννοια καὶ
αἱ ἀποφάσεις τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, ὡσαύτως καὶ αἱ
μετ' ἐπιμονῆς ἀποφατικαὶ ἀποκρίσεις τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας.
Ὅθεν δὲν ἐδύνατο ὁ Πρέσβυς νὰ ἀναμείνῃ εἰς τὸ ἐξῆς νέας
καθοδηγίας ὅλως διόλου περιττὰς εἰς τὴν τότε περίστασιν.
Εὐρισκόμενος εἰς θέσιν κρίσιμον ἐξ αἰτίας τῆς Ὑψηλῆς
Πόρτας ὤφειλε νὰ διατηρήσῃ τὸν ἡγεμονικὸν χαρακτῆρα
τῆς Αὐτοκρατορικῆς Αὐλῆς, καὶ ἀναχωρῶν ἀπὸ Κωνσταν-

τινουπόλεως νὰ διευθύνῃ πρὸς τὴν Τουρκικὴν Διοίκησιν
μὴν τελευταίαν σωτηριώδη παραίνεσιν, ὥστε εὐκαιροῦσα
καὶ ἀπαθῶς σκεψαμένη νὰ κρίνῃ τοὺς περιστοιχοῦντας
αὐτὴν κινδύνους. Περίλυπος εἶδεν ὁ Αὐτοκράτωρ, ὅτι ἡ
Πόρτα ἀντὶ τοῦ νὰ ἐκτιμᾷ πρεπόντως τὴν τοιαύτην φιλό-
φρονα πολιτικὴν, ἐσώρευσε πράξεις ἀνατρεπτικὰς τῶν
μετὰ Ῥωσσίας συνθηκῶν, ἀναιρούσας τὰ κυριώτερα αὐτῶν
ἄρθρα, καὶ ὅτι ἐβλάψε τὸ τε ἐμπόριον τοῦ Εὐξείνου Πόντου,
τοὺς τε ὑπηκόους τῆς Αὐτοκρατορικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότη-
τος, καὶ τέλος διεκήρυξε πρὸς ὅλους τοὺς Μουσουλμάνους
τὴν στερεὰν ἀπόφασιν νὰ ἀποδίδῃ κακὸν ἀντὶ καλοῦ,
πόλεμον ἀντὶ εἰρήνης, χωρὶς ποτε νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς πλέον
καθιερωμένας καὶ ἐπιστήμους σπονδὰς. Ὅθεν ἡ Ὑμετέρα
φωτεινότης δὲν θέλει βέβαια ἀπορήσει, ὅτι μετὰ τὰ τόσα
ἐχθρικά κινήματα, τὰ ὁποῖα αἱ περιστάσεις καὶ συμβουλαὶ
τῶν Συμμαχικῶν Αὐλῶν δὲν ἴσχυσαν νὰ καταπαύσουν,
ἐπιφορτίζομαι τὴν σήμερον νὰ ἀποκριθῶ εἰς τὴν ἐπιστολὴν
τῶν 12 Δεκεμβρίου 1827, ἀντεπιστέλλων τὴν ἔσω περι-
κλειομένην τοῦ πολέμου Διακήρυξιν. Προχωροῦν κατὰ
συνέπειαν αὐτῆς τὰ Ῥωσικὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα ἡ
Μεγαλειότης του διεύθυνεν εἰς τὴν ἐπικράτειαν τοῦ Ὑψηλο-
τάτου Σουλτάνου πρὸς νόμιμον ἐπανόρθωσιν τῶν γενομένων
ἀδικημάτων. Ὅσον λυπεῖται ὁ τρισέβαστος Μονάρχης μου,
διότι ἀναγκάζεται νὰ λάβῃ δυναστικά μέτρα, ἄλλο τόσον
ἠθέλεν εὐαρεστηθῆναι νὰ προλάβῃ τὴν παράτασιν των ὥστε,
ἂν παρήρσιασθουν εἰς τὸ γενικὸν στρατόπεδον τοῦ Ἀρχι-
στρατήγου τῶν Ῥωσικῶν ταγμάτων πληρεξούσιοι τῆς
Αὐτοῦ Ὑψηλότητος, θέλουν βεβαίως ἀξιωθῇ εὐμενοῦς
ὑποδοχῆς ἐπὶ ὑποθέσει ὅτι ἡ Ὑψηλὴ Πόρτα θέλει ἀπρστέλλει
αὐτοὺς μὲ σκοπὸν καὶ πόθον εὐλικρινῆ τοῦ νὰ ἀνανεώσῃ
καὶ πραγματοποιήσῃ τὰς καθεστώσας συνθήκας, τοῦ νὰ
συγκατατεθῇ εἰς τὰ θεσπισθέντα τῇ 6 Ἰουλίου 1827 μεταξὺ
Ῥωσσίας, Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, μὲ σκοπὸν τοῦ νὰ προ-
λάβῃ διὰ πάντα τὰ αἷτια τοῦ πολέμου ἀποπληρῶσας τὰς
ζημίας τὰς ἐκ τῆς Τουρκίας προσελεύσας, καθὼς καὶ τὰ
ἐξοδα τοῦ πολέμου, τὰ ὁποῖα θέλουν αὐξηθῇ κατὰ ἀνα-
λογίαν τῆς παρατάσεως τῶν ἐχθρικῶν κινήματων. Δὲν
θέλει ὅμως δυνηθῇ ἡ Μεγαλειότης του νὰ διακόψῃ τὰς
ἐπιχειρήσεις τῆς ἐκστρατείας, ἐν ὧς διαρκέσουν αἱ δια-
πραγματεύσεις· πλὴν εὐελπίς μένει ὁ Αὐτοκράτωρ, ὅτι
λόγῳ τῆς μετριότητος τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ταχέως ἠθέλεν
ἐπισφραγισθῇ ἡ εἰρήνη, ἥτις ὑπάρχει ἀντικείμενον τῶν
διαπύρων Αὐτοῦ εὐχῶν.

Ἐχω τὴν τιμὴν κτλ.